

கிறித்துவ வேதாகமத்தில் பாடுபொருள்கள்

Kirittuva vētākamattil pāṭuporuḷkaḷ

விஜயபிரபா.பா, தமிழ்த்துறை, இரத்னவேல் சுப்ரமணியம் கலை அறிவியல் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), சூலூர்.

Vijayaprabha.P, Tamil Department, Rathnavel Subramaniam College of Arts and
Science (Autonomous), Sulur.

ORCID ID : <https://orcid.org/0009-0003-1345-4298>

DOI: [10.5281/zenodo.16400639](https://doi.org/10.5281/zenodo.16400639)

Abstract

The Bible is the principle of love that we should love everyone as ourselves. This world has seen many changes. The intellectual thinking of people is a major factor in this. Their culture, customs, and ideologies have played a major role in the movement of human intellectual thought. In the intellectual thinking tradition of man, folk tales, songs, and the invention of writing moved him towards various discoveries. When stories and poems evolve through writing, they become close to history. Their meanings reflect that time and become something necessary in the present. In this way, the Bible, which explains the basis of Christianity, is identified as a very important book. This book, which explains the life and principles of Jesus Christ, is the foundation of Christianity. This article discusses the meaning of that Bible.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தன்னைப் போலவே அனைவரையும் நேசிக்க வேண்டும் என்ற அன்பின் கோட்பாடுதான் வேதாகமமாகும். இந்த உலகம் பல மாற்றங்களைக் கண்டடைந்து வந்துள்ளது. மக்களின் அறிவுசார் சிந்தனை முறை இதற்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்துள்ளது. அவர்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், சித்தாந்தங்கள் ஆகியவை மனித அறிவுகோட்பாட்டு இயக்கத்தில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது. மனிதனின் அறிவு சிந்தனை மரபில் நாட்டார் கதைகள், பாடல்கள் மற்றும் எழுத்துக் கண்டுபிடிப்பு அவனை பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகள் நோக்கி நகர்த்தியது. கதைகள், கவிதைகள் எழுத்தின் வழியே பரிணமிக்கும்போது அது வரலாற்றுக்கு நெருக்கமானதாக மாறிவிடுகிறது. அதனது பாடுபொருள்கள் அக்காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் நிகழ்காலத்தில் அவசியப்பட்ட ஒன்றாகவும் நிலைபெற்று விடுகிறது. அவ்வகையில் கிறித்துவத்தின் அடிப்படையை எடுத்துரைக்கும் வேதாகமம் மிக முக்கியமான நூலாக அடையாளப்படுகிறது. இயேசு

கிறிஸ்துவுவின் வாழ்வியலையும் கொள்கைகளையும் விளக்கும் இந்நூல் கிறித்துவத்தின் அரிச்சுவடியாக உள்ளது. அந்த வேதாகமத்தின் பாடுபொருள் குறித்து இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

Key words: இயேசுகிறிஸ்து, வேதாகமம், பாடுபொருள், அன்பு, முத்தம்

முன்னுரை

ஒரு மொழியின் உச்சம் கவிதை எனலாம். கவிதையானது பிற கலைகளைப்போல் இல்லாமல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக அநுபவத்தின் செறிவாக விளைவதேயாகும். அவ்வகையில் கவிதைகள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப பல பாடுபொருள்களை உள்ளடக்கிப் படைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு படைக்கப்படும் கவிதைகள் தவிர்க்க முடியாத சமூக இயங்கியலாக மாறிவிடுகிறது. அவ்வகையில் வேதாகம கவிதையின் பாடுபொருள் தன்மையை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

புதுக்கவிதையின் பாடுபொருள்

பாடுபொருள் என்பது கவிதையின் கருவாக அமையும் கருத்து, தகவல், செய்தி ஆகும். இந்தக் கரு தன்னுடைய அனுபவத்தின் வெளியீடாகவும் சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் ஏற்படும் நிலைப்பாடுகளையும் கொண்டே அமையும். பாரதியின் உள்ளத்தில் விடுதலை உணர்வே மேலோங்கி நின்றது. மேலும் ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற உணர்வில் பெண்கல்வி பற்றியும் பாரதியின் கவிதைகளில் பாடுபொருள்கள் வெற்றி கண்டது.

“கரியைப்

பூமி

வைரமாக மாற்றுகிறது – எமது

கல்வி நிலையங்களோ

வைரங்களைக்

கரிகளாக்கித் தருகின்றன.” (தமிழன்பன் கவிதைகள், ப. 9)

என்று கவிதையாக்குகின்றனார் கவிஞர் தமிழன்பன். மாணவர்களின் படைப்பாற்றல் திறன் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கில் கல்வி அமைய வேண்டும் என்று தன் உள்ளக் கருத்தை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காதல், வீரம் பாடுபொருளாகவும் நீதியிலக்கியத்தில் நீதி, அறம் பாடுபொருளாகவும் பக்தி இலக்கியத்தில் இறையணர்வு பாடுபொருளாகவும் சிற்றிலக்கிய காலத்தின் தனிப்பட்ட ஒருவரின் வாழ்வியல் பற்றி பாடுபொருளாகவும்

பாடப்பட்டுள்ளன. காலந்தோறும் கவிதையின் பாடுபொருள்கள் மாறிமாறி அமைவதுண்டு. கவிதைகள் சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பிரபதிபலிக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ஓர் உலகம் இருக்கின்றது. கனவுகள், கற்பனைகள், இன்பங்கள், துன்பங்கள், பாவங்கள், ஆசைகள், நிராசைகள் என்று பல்வேறு உணர்வுகளை மனிதன் பெறுகின்றான். இந்த உணர்வுகள் தரும் விளைவுகள் அடங்கிய வாழ்க்கைப் பற்றிய செய்திகள் கவிதைக்குரிய பாடுபொருளாகின்றன.

கவிஞன் காலத்திற்கேற்ப காட்சிகளின் ஈர்ப்பினாலும் சமுதாய நிகழ்வுகளினாலும் தன் உணர்வுக்குள் கலந்து தன் உழைப்பாலும், கல்வியின் திறத்தாலும், தன் போக்கில் நல் உணர்வைப் புகுட்டுவது கவிதையின் கருவாகும். இக்கவிதையின் கரு எச்சுமூல் பற்றியதாகவும் இருக்கலாம். காலத்திற்கேற்ப கவிஞனின் படைப்புச் சிந்தனையும் உணர்ச்சி மொழியும் வெளிப்படுகிறதாய் அமைகிறது.

“அறிவியல் கால்களின்

அசுர வேகத்தோடு

ஓடிவருகிறது உலகம்

ஆசா பாசங்கள்

அடிபட்டுப் போவதனால்

மரத்துப் போய்விடுமோ மனிதம்?” (தமிழன்பன் கவிதைகள், ப. 17)

மனிதநேயத்தைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. சமுதாயத்தின் ஓட்டம், அறிவியலின் நாட்டம், காலமாற்றம் மனித உணர்வுகளின் வீச்சு போன்றவற்றால் மனிதம் கேள்வக்குறியாகி விடுமோ என்ற சமுதாய அக்கறையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கிறிந்துவ வேதாகமத்தில் பாடுபொருள்கள்

வேதாகமத்தின் பாடுபொருள்கள் பரிசுத்த வாழ்வின் பொன் ஏடுகளாகும். மனிதன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மனமகிழ்ச்சியோடு வாழவே சித்தங்கொண்டவர் கர்ந்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து. தன்னுடைய மலைப் பிரசங்கத்தில் மனிதப் பண்புகளைக் கூறி இப்பிடித்தான் வாழவேண்டும் என்ற பிதாவின் கட்டளைப்படி வாழ்வின் பரிபூரணத்தைக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளார்.

இயேசுவின் அன்பு, இதயத்தில் ஒளிர்ந்தால் - துன்பமும் இன்பமாய் மாறிவிடும்! விசுவாசித்தால் தேவமகிமையைக் காணமுடியும் என்று வேதம் கூறுகிறது. வேதாகமத்தில் பாடுபொருள்கள் தன்னை சுயபரிசோதனைச் செய்ய ஏவுகிறது. இல்வுலக மனுமக்கள் எல்லோரும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற நோக்கில் எரையும் சகோதர சிநேகத்தில்

நேசிக்கும் மனப்பான்மையைக் கற்றுத்தருகிறதாய் அமைத்துள்ளது.

“அமைதியான அதிகாலை நேரத்தில், கர்த்தருடைய பாதத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது, அவருடைய (இயேசுவின்) மெல்லிய சத்தத்தை உங்கள் இருதயத்தில் கேட்க முடியும். அவருடைய மகிமையைக் கண்டு உங்களால் களிகூற முடியும்.”³ (ஜெப. வல். இர., ப. 3)

என்கிறார் ‘இயேசு விடுவிக்கிறார்’ ஊழியத்தின் பொறுப்பாசிரியரான மோகன் சி. லாசரஸ். கிறித்துவத்தில் பாடுபொருள்கள் பலவாக இருந்தாலும் எந்தச் சூழ்நிலைகளையும் தேவனுடைய சமூகத்திற்குக் கொண்டு சென்று ஜெபிக்கும் போதுதான் அவருடைய அதிகயமான வழிநடத்துதலை உணரமுடியும். வேதாகமத்தின் பாடுபொருள்களாக, அன்பு, முத்தம், ஏழை, வாலிபம், நம்பிக்கை, அறிவு, விபச்சாரம், கணவன் - மனைவி, பெண்மை, மதுபானம், நாவு, நீதி, உடன்படிக்கை, மருத்துவம், பகுத்தறிவு, ஞானம், புத்தி, ஏழை, தாய்மை போன்றவை பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன. இதில் அன்பு, முத்தம் குறித்து எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

அன்பு

மனித உயிர்கள் கருவறையில் தோன்றியது முதல் கல்லறையில் மறையும் வரை மனம் ஏங்குவது அன்புக்காகவே!. அன்பு, அக்கறையுடன் கூடிய எதிர்பார்ப்புகளையும் உரிமைகளையும் ஏற்படுத்தி வாழ்வை அழகாக்குகின்றது. அன்பின் பரிசுத்தம் என்னவென்றால் அன்பிற்கு பிற உயிர்களை நேசிக்க மட்டுமே தெரியும்.

“என் தேடல்களுள்

என்றென்றும் எனக்காகத் தோன்றிய

தேவதை நீ அம்மா...” (மெல்ல அசையும் கிளை, ப. 57)

என்ற தாயின் அன்பில் தனியாத தாகம் கொண்டவராக முனைவர் வா. சித்ரா அவர்கள் தன்னுடைய தாய்மீது கொண்ட அன்பை வெளிக்காட்டியுள்ளார். வாழும்போது கிடைக்கும் ஓர் உண்மை அன்பினால் சொர்க்கத்தைக் காணமுடியும். மனிதநேயம், இரக்கம். பாசம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் ஒரு நல்லொழுக்கமே அன்பு எனப்படுகிறது.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய வசனமானது,

“நான் மனுஷர் பாஷைகளையும்

தூதர் பாஷைகளையும் பேசினாலும்,

அன்பு எனக்கிராவிட்டால்

சத்தமிடுகிற வெண்கலம் போலவும்,

ஓசையிடுகிற கைத்தாளம் போலவும் இருப்பேன்.

நான் தீர்க்கதரிசன வரத்தை

உடையவனாயிருந்து,

சகல இரகசியங்களையும்,

சகல அறிவையும் அறிந்தாலும்,

மலையை பேர்க்கத்தக்கதாக

சகல விசுவாசமுள்ளவனாயிருந்தாலும்,

அன்பு எனக்கிராவிட்டால்

நான் ஒன்றுமில்லை.” (I கொரிந்தியர் 13:1,2)

அன்பே, மெய்யான வாழ்வின் பரிபூரணம் என்கிறார் பவுல். தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறேனென்று ஒருவன் சொல்லியும், தன் சகோதரனைப் பகைத்தால், அவன் பொய்யன், தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்பு கூறாமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்பு கூறுவான்? என்று வேதம் கூறுகிறது. தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான், தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார்.

“இப்பொழுது

விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு

இம்மூன்றும் நிலைத்திருக்கிறது;

இவைகளில் அன்பே பெரியது!” (கொரிந்தியர், 13:13)

அன்பு புதுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும், கடினமான இதயத்தையும் கனிவாக மாற்றிவிடும். உணர்வென்னும் ஊற்றுக்குள் உயிர் மொட்டுக்களை அரும்பச் செய்யும் மலை போன்ற கோபத்தையும், ஒரு நொடிப்பொழுதில் மாற்றிவிடும். நம்பிக்கை நிறைந்த அன்பில் நாளும் சாந்தேஷமே பொங்கும். அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும் என்று வேதம் சொல்கின்றது.

“அன்பலே பயமில்லை,

பூரண அன்பு பயத்தை புறம்பே தள்ளும்;

பயமானது வேதனையுள்ளது,

பயப்படுகிறவன் அன்பில் பூரணப்பட்டவன் அல்ல” (I யோவான் 4:18)

பிதாவாகிய தேவன் இவ்வுலகின் மனுமக்களை நேசித்து அன்பு செலுத்தியதின் விளைவே தன் சொந்த குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நமக்காக சிலுவையில் அறைய ஒப்புக்

கொடுத்தார். சர்வலோகத்தின் பரிகாரியானார். அன்பு பிறனுக்குப் பொல்லாங்கு செய்யாது; ஆதலால் அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது. அன்பின் ஊற்றுக்கண்கள், ஒரு போதும் வற்றிப்போவதில்லை. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெசலோனிக்கேயருக்கு எழுதிய நிரூபத்தில் இடம் பெறும் வசனமானது,

“பகலுக்குரியவர்களாகிய

நாமோ தெளிந்தவர்களாயிருந்து,

விசுவாசம் அன்பு என்னும் மார்க்கவசத்தையும்

இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையென்னும் தலைச்சீராவையும்

தரித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவோம்” (I தெசலோனிக்கேயர். 5:8)

ரோம சாம்ராஜியத்தின் படைவீரர்கள் கடும் பயற்சியை மேற்கொள்கிறவர்களாகவும் ஒழுங்கு கட்டுப்பாடு நிறைந்தவர்களாகவும் உலகத்தின் பெரும்பகுதியை ஆதிக்கம் செலுத்துமளவிற்கு ரோமப் படைகள் வலிமை வாய்ந்தவையாய் இருந்தனவாம். சரித்திரத்திலேயே தன்னிகரற்ற இராணுவ அமைப்பைக் கொண்டதாக சரித்திரம் கூறுகிறது. அவர்களது வெற்றிக்கு அவர்கள் பூண்டிருந்த சர்வாயுதவர்க்கமும் ஒரு காரணமாக இருந்தனவாம். ரோம் போர்வீரர்களின் சர்வாயுத வர்க்கத்தைப்போல் கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு விசுவாசம் அன்பு என்னும் மார்க்கவசம் அவசியமென்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் விளக்கியுள்ளார். கிறிஸ்துவின் சிந்தையை ஆயுதமாகத் தரித்துக்கொண்டு, படைவீரர்களின் தோல் கச்சையைப் போல் சத்தியத்தை இருப்பில் இறுகக் கட்டிக்கொண்டும் இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையென்னும் தலைச்சீராவையும் தரித்திருக்க வேண்டும் என பவுல் கூறியுள்ளார். அப்பொழுது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய முடியும் என்று வேதம் கூறுகிறது.

முத்தம்

அன்பின் மிகுதியினால் கொடுக்கப்படுகின்ற முத்தம் மனவெளியெங்கும் ஆனந்தப் பரவசத்தை உருவாக்கும்; காதலோடு கொடுக்கின்ற முத்தம் உணர்வலைகளில் கலந்து உயிர் அணுக்களில் இன்பத்தின் இனிமையை தந்தியடித்துக் கொண்டே இருக்கும்; வஞ்சனையோடு கொடுக்கின்ற முத்தம் நெஞ்சத்தைக் கீறி துன்பத்தை ரசிக்கும்; காத்திருந்து, வெற்றிகண்ட மனம் கொடுக்கின்ற முத்தம் தன்னை மறந்து மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் இன்பக்கூத்தாடும்.

“ஆதாம் ஏவாள் இருவரையும்

ஆண்டவன்...

உலகில் சிருஷ்டித்த அன்றே

‘முத்தம் பிறந்து விட்டது’ என்று

ஆங்கில இலக்கியங்கள்

அத்தனையும் இயம்புகின்றன!” (இல.சி. கவி, ப. 200)

என்று தங்கவயல் லோகிதாசனார் கூறியுள்ளார். முத்தமென்பது அன்பின் பாசமுத்திரையாகக் கருதப்படுகின்றது. முத்தங்களின்றி குழந்தை தத்தித் தவழ்ந்திருக்க முடியாது. முத்தம் இன்பத்தின் ஊட்டச்சத்தாகிறது.

“வேந்தரின் கரங்களை மாந்தரும்,

தலையின் கரங்களைத் தொண்டரும்,

ஆண்டவனின் பாதங்களை அடியாரும்,

அடியாரின் அடிச்சுவட்டைப் பக்தரும்,

.... உலகெங்கனும் முத்தமிட்டு மகிழும்

நிகழ்ச்சி, ஓர் நித்திய நிகழ்ச்சியாகும்!” (இல.சி. கவி, ப. 203)

இவ்வாறாக, முத்தங்களினால் மெய்சிலிர்த்த அழகான ஓர் புத்துணர்வு ஏற்படவே செய்கிறது. தாய்ப்பால் போன்று முத்தம் தூய்மையானது. அறிவியல் ஆய்வுகளின்படி முத்தம் வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டில், உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத் தருகின்றதாம்.

அப்போஸ்தலானாகிய பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இடம்பெறும் வசனமானது,

“கடைசியாக, சகோதரரே

சந்தோஷமாயிருங்கள், நற்சீர்பொருந்துங்கள்

ஆறுதலடையுங்கள், ஏகசிந்தையாயிருங்கள்,

சமாதானமாயிருங்கள், அப்பொழுது

அன்புக்கும் சமாதானத்துக்கும் காரணராகிய

தேவன் உங்களோடை கூட இருப்பார்.

ஒருவரையொருவர்

பரிசுத்த முத்தத்தோடு வாழ்த்துங்கள்.” (II கொரிந்தியர், 13: 11,12)

பரிசுத்த முத்தத்தோடு ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துங்கள் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. பரிசுத்தம் என்றால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட சிந்தை என்றே பொருள்படும். பரிசுத்த முத்தத்தில் பாசமும் பாதுகாப்பான உணர்வுமே தோன்றும். முத்தம் நாற்சீர் பொருந்திய நல்லொழுக்கத்தின் நேசமுத்திரையாயிருக்கிறது. எல்லாக் காயங்களுக்கும் மருந்தாகி ஆயுளைக் கூட்டும் அக்கறையான அரவணைப்பின் உணர்வை ஏற்படுத்துவது முத்தமாகும். லூக்கா சுவிசேஷத்தில் இடம்பெறும் வசனமானது,

“அவர்களுக்கு முன்னே

பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய

யூதாஸ் என்பவனும் வந்து,

இயேசுவை முத்தஞ்செய்யும்படி அவரிடத்தில் சேர்ந்தான்.

இயேசு அவனை நோக்கி

யூதாசே முத்தத்தினாலேயே

மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறாய் என்றார்.” (லூக்கா, 22:47,48)

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் ஒலிவ மரங்கள் நிறைந்த கெத்சமனே தோட்டத்தில்வியாகுலத்துடன்வியாழன்இரவினிலேஜெபம்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது, இயேசுவின் பன்னிரு சீடர்களில் ஒருவனான யூதாஸ்காரியோத் முப்பது வெள்ளிக்காசுக்காக ஆசைப்பட்டு இயேசு கிறிஸ்துவை காட்டிக்கொடுக்கும்படி ரோம போர்ச்சேவகரின் கூட்டத்தோடும், பிரதான ஆசாரியர், பரிசேயர்களின் ஊழியக்காரரோடும் தீவட்டிகளோடும் பந்தயங்களோடும் அவ்விடத்திற்கு வந்தான். யாரைத் தேடுகிறீர்கள் என்று இயேசு கேட்டு, நீங்கள் தேடுகிற இயேசு நான்தான் என்று தைரியமாகக் கூறினார்.

ரபீ வாழ்க் எனக் கூறிய யூதாஸ் இயேசுவை முத்தமிட்டான். இயேசு பிதாவின் சித்தப்படி எல்லாவற்றையும் அறிந்து, யூதாசே முத்தத்தினாலேயா மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக் கொடுக்கிறாய் என்று மனதுருக்கத்துடன் இயேசு கூறியுள்ளார். சீடனாகிய யூதாஸ் இயேசுவை ரபீ என்று அன்போடு அழைத்து கூடவே வாழ்ந்து வஞ்சக முத்தம் இடுகிறான்.

“பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது” (I தீமோத்தேயு 6:10)

என்று வேதம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அன்பினால் கொடுக்கின்ற முத்தம் புதுஉத்வேகத்தைத் தருகின்றது. பொய்யான முத்தம் மெய்யான வாழ்வை அழிக்கின்றது என்று வேதத்தினால் மனத்தெளிவு கொள்ளமுடிவதாய் இயேசுவின் பாடுகள் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

முடிவுரை

வேதாகமத்தின் பாடுபொருள்களாக, அன்பு, முத்தம், ஏழை, வாலிபம், நம்பிக்கை, அறிவு, விபச்சாரம், கணவன் - மனைவி, பெண்மை, மதுபானம், நாவு, நீதி, உடன்படிக்கை, மருத்துவம், பகுத்தறிவு, ஞானம், புத்தி, ஏழை, தாய்மை போன்றவை பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன.

அன்பு பிறருக்குப் பிழையைச் செய்யாது; ஆதலால் அன்பு சமூகத்தின்

ஆகச்சிறந்த வாழ்வியலை நிலைநிறுத்துகிறது. அது மனிதர்களை ஒன்றிணைக்கிறது. விட்டுக்கொடுக்கிறது. மகிழ்ச்சியளிக்கச் செய்கிறது என்பது விளங்கலாகிறது.

அன்பினால் கொடுக்கின்ற முத்தம் புதுஉத்வேகத்தைத் தருகின்றது. பொய்யான முத்தம் மெய்யான வாழ்வை அழிக்கின்றது என்று வேதத்தினால் மனத்தெளிவு கொள்ளமுடிவதாய் இயேசுவின் பாடுகள் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. சித்ரா, வா., முனைவர், 2022, மெல்ல அசையும் கிளை, முதல் பதிப்பு, மலர்க்கண்ணன் பதிப்பகம், இராணிப்பேட்டை.
2. ஈரோடு தமிழன்பன், 2014, ஈரோடு தமிழன்பன் கவிதைகள், முதல் பதிப்பு. நிலாச்சாரல் லிமிடெட், கார்வே, யூகே.
3. மோகன் சி லாசரஸ், 2021. ஆவியின் கனி, முதல் பதிப்பு. இயேசு விடுவிக்கிறார் பதிப்பகம், தூத்துக்குடி.

References

1. Dr. Chitra, V., 2022, **Mella Aayyum Kilai**, First Edition, Malarkannan Publishing House, Iranipet.
2. Erode Tamilanban, 2014, **Erode Tamilanban Poems**, First Edition. Nilacharal Limited, Garvey, UK.
3. Mohan C Lazarus, 2021. **Fruit of the Spirit**, First Edition. Jesus Frees Publishing House, Thoothukudi.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

விஜயபிரபா.பா, “கிறித்துவ வேதாகமத்தில் பாடுபொருள்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 3, ஜூலை 2025, பக். 45-53

Cite this Article in English

Vijayaprabha.P, “Kirituvā vētākamattil pāṭuporuḷkaḷ” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 3, July 2025, pp. 45-53